

În ceea ce privește prezentarea de comunicări în cadrul Academiei, este semnificativ faptul că, după discursul de recepție, care a creat o deosebită încordare, I. Bogdan, atât de activ mai înainte, nu mai prezintă timp de aproape doi ani nici o lucrare proprie, ci numai lucrări ale altor cercetători sau documente inedite intrate în patrimoniul Academiei. Abia în ședința publică din 27 martie 1907 susține comunicarea *Îndatoririle militare ale cnejilor și boierilor moldoveni în secolii XIV și XV*¹, după care activitatea în acest domeniu începe să se desfășoare în mod normal, prin prezentarea a numeroase alte comunicări: *Evangelhiile de la Homor și Voroneț din 1473 și 1550, Contribuții la istoria Moldovei între 1448—1458*² etc.

Bogata lui activitate depusă în cadrul Comisiei istorice a României avea, de asemenea, strânse legături cu Academia, fără a fi dependentă de aceasta.

Propunându-și încheierea unui colectiv de cercetători ai trecutului, care să se îngrijească exclusiv de publicarea de ediții critice de izvoare istorice și de monumente literare vechi, I. Bogdan, cu sprijinul lui Spiru Haret, ca ministru al Instrucțiunii, a înființat în anul 1909 *Comisia istorică a României*. Ca președinte al acestei comisii, I. Bogdan, ajutat de I. Bianu și D. Onciul, s-a ocupat îndeaproape de supravegherea lucrărilor, a urmărit fiecare publicație pas cu pas, mergând chiar la controlul textului cu manuscrisul original³. După o muncă intensă de zece ani, care a dat frumoase roade, Ministerul a suprimat subvenția anuală, împiedicând activitatea Comisiei. Când intervențiile la Minister s-au dovedit ineficiente, Secția istorică a Academiei propune, în ședința din 13 mai 1914, ca suma de 5.828,20 lei, excedent al secției, să fie afectată unei tipărituri a Comisiei, și anume *Cronicii* lui Neculce, pe baza manuscrisului aflat la Academie. Propunerea se respinge, dar se hotărăște ca Academia să sprijine Comisia printr-o intervenție la Minister în vederea restabilirii situației legale⁴. Ca urmare a acestei intervenții, Comisia i s-a alocat din nou subvențiile legale, ceea ce i-a permis să-și continue activitatea, despre care I. Bogdan informează cu regularitate Academia, prin prezentarea noilor volume apărute⁵.

Comisia istorică, sub președinția lui I. Bogdan, a grupat în jurul ei elementele cele mai capabile, care au reușit să tipărească lucrări de înaltă ținută științifică și tehnică. Rezultatele frumoase ale Comisiei, «care a însemnat o eră nouă în publicațiile noastre de cronici și documente»⁶, se datoresc atât muncii sistematice a colaboratorilor, cât și meticulozității lui I. Bogdan, care supraveghea întreaga muncă.

O altă latură a activității lui I. Bogdan în cadrul Academiei este aceea de membru în diferite comisii de premii. Astfel, chiar din primul an al alegerii sale ca membru, în ziua de 1 aprilie 1903, a fost ales membru al comisiei premiilor anuale din 1904, fiind numit ulterior secretar și raportor general al

¹ AAR, Seria II, t. XXIX, Procesul verbal al ședinței din 27 martie 1907, p. 147.

² AAR, Procesul verbal al ședinței din 10 aprilie 1907, p. 175; «Analele», Seria II, t. XXX, Procesul verbal al ședinței din 21 martie 1908, p. 126; *ibid.*, Procesul verbal al ședinței din 3 aprilie 1908, p. 164 etc.

³ Vezi N. Iorga, *I. Bogdan*, p. I.

⁴ AAR, Seria II, t. XXXVI, Procesul verbal al ședinței din 14 mai 1914, precum și Procesul verbal al secției istorice din 13 mai 1914, *ibid.*, p. 262.

⁵ AAR, Seria II, t. XXXVII, Procesul verbal al ședinței din 25 mai 1915, p. 188; t. XXXIX, Procesul verbal al ședinței din 28 octombrie 1916, p. 50—51 etc.

⁶ P. P. Panaitescu, *op. cit.*, p. XVI.